

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

कृष्णयजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे
॥ प्रथमाष्टके तृतीयः प्रश्नः ॥

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ प्रथमाष्टके तृतीयः प्रश्नः ॥

हरिः ओ(४)म्।
दे॒वा॒सु॒राः सं॒य॒त्ता आ॒सन्।
ते दे॒वा वि॒ज॒यमु॑प॒यन्तः॑।
अ॒ग्नी॒षोम॑योस्तेज॒स्विनी॑स्त॒नूः सं॒न्य॑दधत।
इ॒दमु॑ नो भविष्यति।
यदि॑ नो जे॒ष्यन्ती॑ति।
तेना॒ऽग्नी॒षोमा॒वपा॑क्रामताम्।
ते दे॒वा वि॒जित्य॑।
अ॒ग्नी॒षोमा॒वन्वै॑च्छन्।
ते॑ऽग्नि॒मन्व॑विन्दन्तुषू॒थ्स॑न्नम्।
तस्य॒ विभ॑क्तीभिस्तेज॒स्विनी॑स्त॒नूर॑वा॒ऽरु॒न्धत ॥ 1 ॥

ते सोम॒मन्व॑विन्दन्।
तम॑घ्नन्।
तस्य॑ यथाऽभि॒ज्ञाय॑ त॒नूर्व्य॑गृह्णत।
ते ग्रहा॑ अभवन्।
तद्ग्रहा॑णां ग्रह॒त्वम्।

यस्यै॒वं वि॒दुषो॒ ग्रहा॑ गृह्यन्ते॑ ।
 तस्य॒ त्वे॒व गृ॑ही॒ताः ।
 नाना॑ऽग्ने॒यं पुन॑रा॒धेये॑ कुर्यात् ।
 यदना॑ग्ने॒यं पुन॑रा॒धेये॑ कुर्यात् ।
 व्यृ॑द्धमे॒व तत् ॥ 2 ॥

अना॑ग्ने॒यं वा ए॒तत्क्रि॑यते ।
 यथ्स॒मिध॒स्तनू॑नपा॒तमि॒डो ब॒र्हिर्य॑जति ।
 उ॒भावा॑ग्ने॒यावाज्य॑भागौ स्याताम् ।
 अना॑ज्यभागौ भवत् इत्या॑हुः ।
 यदु॒भावा॑ग्ने॒याव॒न्वश्चा॑विति ।
 अ॒ग्नये॒ पव॑माना॒योत्तरः॑ स्यात् ।
 यत्पव॑मानाय ।
 तेना॑ऽऽज्य॑भागः ।
 तेन॑ सौ॒म्यः ।
 बुध॑न्वत्याग्ने॒यस्या॑ऽऽज्य॑भागस्य
 पुरो॑ऽनुवा॒क्या भ॑वति ॥ 3 ॥

यथा॑ सु॒प्तं बो॒धय॑ति ।
 ता॒दृगे॒व तत् ।
 अ॒ग्नि॒न्य॑क्ताः पत्नी॑सं॒याजा॒नामृ॑चः स्युः ।
 तेना॑ऽऽग्ने॒यग्ं सर्वं॑ भवति ।

ए॒क॒धा ते॑ज॒स्विनीं॑ दे॒वता॒मुपै॑तीत्याहुः ।
 सैन॑मीश्व॒रा प्र॒दह॑ इति ।
 नेति॑ ब्रूयात् ।
 प्र॒जन॑नं वा अ॒ग्निः ।
 प्र॒जन॑नमेवोपैतीति ।
 कृ॒तय॑जुः संभृ॑तसंभार॒ इत्याहुः ॥ 4 ॥

न संभृ॑त्याः संभा॒राः ।
 न यजुः॑ का॒र्यमि॑ति ।
 अथो॒ खलु॑ ।
 संभृ॑त्या ए॒व संभा॒राः ।
 का॒र्यं यजुः॑ ।
 पु॒नरा॒धेय॑स्य॒ समृ॑द्ध्यै ।
 तेनो॑पागुंशु प्रच॑रति ।
 एष्य॑ इव॒ वा ए॒षः ।
 यत्पु॑नरा॒धेयः॑ ।
 यथो॑पागुंशु न॒ष्टमि॑च्छति ॥ 5 ॥

ता॒दृगे॒व तत् ।
 उ॒च्चैः स्वि॑ष्ट॒कृत॑मु॒त्सृ॑जति ।
 यथा॑ न॒ष्टं वि॒त्वा प्राहा॑ऽयमिति ।
 ता॒दृगे॒व तत् ।

ए॒क॒धा ते॑ज॒स्विनीं॑ दे॒वता॒मुपै॒तीत्या॑हुः ।
 सै॒नमी॑श्व॒रा प्र॒दह॒ इति॑ ।
 तत्तथा॒ नोपै॑ति ।
 प्र॒याजा॒ऽनूया॒जेष्वे॒व विभ॑क्तीः कुर्यात् ।
 य॒थापूर्व॑माज्य॒भागौ॒ स्याता॑म् ।
 एवं॑ प॒त्नीसं॑याजाः ॥ 6 ॥

तद्वै॑श्वान॒रव॑त्प्र॒जन॑नवत्त॒रमुपै॒तीति॑ ।
 तदा॑हुः ।
 व्यृ॑द्धं वा ए॒तत् ।
 अना॑ग्नेयं वा ए॒तत्क्रि॑यत् इति ।
 नेति॑ ब्रूयात् ।
 अ॒ग्निं प्र॑थ॒मं विभ॑क्तीनां यजति ।
 अ॒ग्निमु॑त्त॒मं प॑त्नीसं॒याजाना॑म् ।
 तेना॑ऽऽग्ने॒यम् ।
 तेन॒ समृ॑द्धं क्रियत् इति ॥ 7 ॥

अ॒रु॒न्ध॒तैव॑ तद्भवति॒ संभृ॑तसंभार॒ इत्या॑हुरिच्छति॒
 प॒त्नीसं॑याजा नव॑ च ॥ 1 ॥

दे॒वा वै यथा॑दर्शं॒ य॒ज्ञाना॑हरन्त ।
 यो॑ऽग्नि॒ष्टोम॑म् ।
 य उ॒क्थ्य॑म् ।

योऽतिरात्रम्।
ते सहैव सर्वे वाजपेयमपश्यन्।
ते।
अन्योऽन्यस्मै नाऽतिष्ठन्त।
अहमनेन यजा इति।
तेऽब्रुवन्।
आजिमस्य धावामेति ॥ 8 ॥

तस्मिन्नाजिमधावन्।
तं बृहस्पतिरुदजयत्।
तेनाऽयजत।
स स्वाराज्यमगच्छत्।
तमिन्द्रोऽब्रवीत्।
मामनेन याजयेति।
तेनेन्द्रमयाजयत्।
सोऽग्रं देवतानां पर्येत्।
अगच्छत्स्वाराज्यम्।
अतिष्ठन्ताऽस्मै ज्यैष्ठ्याय ॥ 9 ॥

य एवं विद्वान् वाजपेयेन यजते।
गच्छति स्वाराज्यम्।
अग्रं समानानां पर्येति।

तिष्ठन्तेऽस्मै ज्यैष्ठ्याय।
स वा ए॒ष ब्रा॑ह्म॒णस्य॑ चै॒व रा॑ज॒न्यस्य॑ च य॒ज्ञः।
तं वा ए॒तं वा॑ज॒पेय॒ इत्या॑हुः।
वा॒जाऽऽप्यो॑ वा ए॒षः।
वाज॒ग्ग् ह्ये॑तेन॒ दे॒वा ऐ॑प्सन्।
सोमो॒ वै वा॑ज॒पेयः॑।
यो वै सोमं॑ वाज॒पेयं॑ वेद॑ ॥ 10 ॥

वा॒ज्ये॑वैनं॑ पी॒त्वा भ॑वति।
आऽस्य॑ वा॒जी जा॑यते।
अन्नं॒ वै वा॑ज॒पेयः॑।
य ए॒वं वेद॑।
अ॒त्यन्न॑म्।
आऽस्या॑न्ना॒दो जा॑यते।
ब्रह्म॒ वै वा॑ज॒पेयः॑।
य ए॒वं वेद॑।
अ॒त्ति ब्र॑ह्म॒णाऽन्न॑म्।
आऽस्य॑ ब्र॒ह्मा जा॑यते ॥ 11 ॥

वा॒ग्वै वा॑ज॒स्य प्र॑स॒वः।
य ए॒वं वेद॑।
क॒रोति॑ वा॒चा वी॒र्य॑म्।

ऐनं वा॒चा ग॑च्छति।
अपि॑वतीं वाचं वदति।
प्र॒जाप॑तिर्दे॒वेभ्यो॑ य॒ज्ञान्व्यादि॑शत्।
स आ॒त्मन्वा॑ज॒पेय॑मधत्त।
तं दे॒वा अ॑ब्रुवन्।
ए॒ष वाव॑ य॒ज्ञः।
यद्वा॑ज॒पेयः॑ ॥ 12 ॥

अप्ये॒व नोऽत्रा॑स्त्विति।
तेभ्यं॑ ए॒ता उ॒ञ्जितीः॑ प्रा॒प्यच्छत्।
ता वा ए॒ता उ॒ञ्जितयो॑ व्याख्यायन्ते।
य॒ज्ञस्य॑ सर्व॒त्वाय॑।
दे॒वता॑ना॒मनि॑र्भागाय।
दे॒वा वै ब्र॑ह्मण॒श्चाऽन्न॑स्य च॒ शम॑ल॒मपा॑ऽघ्नन्।
यद्ब्र॑ह्मणः॒ शम॑ल॒मासी॑त्।
सा गाथा॑ नाराश॒ग्गस्य॑भवत्।
यदन्न॑स्य।
सा सुरा॑ ॥ 13 ॥

तस्मा॑द्वाय॑तश्च म॒त्तस्य॑ च॒ न प्र॑ति॒गृह्य॑म्।
यत्प्र॑ति॒गृही॑यात्।
शम॑लं॒ प्रति॑गृहीयात्।

सर्वा वा ए॒तस्य॒ वाचोऽव॑रुद्धाः ।
 यो वा॑ज॒पेयया॒जी ।
 या पृ॑थि॒व्यां याऽग्नौ॒ या र॑थन्तरे ।
 याऽन्तरि॑क्षे॒ या वा॒यौ या वा॑मदे॒व्ये ।
 या दि॒वि याऽऽदि॒त्ये या बृ॑ह॒ति ।
 याऽप्सु॒ यौष॑धीषु॒ या व॒न॒स्पति॑षु ।
 तस्मा॑द्वाज॒पेयया॒ज्या॒र्त्विजी॑नः ।
 सर्वा॒ ह्यस्य॒ वाचोऽव॑रुद्धाः ॥ 14 ॥

धा॒वा॒मेति॒ ज्यैष्ठ्या॑य॒ वेदं॑ ब्र॒ह्मा जा॑यते वाज॒पेयः॑
 सुराऽऽर्त्वि॑जीन् ए॒कं च ॥ 2 ॥

दे॒वा वै यद॒न्यैर्ग्र॑हैर्य॒ज्ञस्य॒ नाऽवाऽरु॑न्धत ।
 तद॑ति॒ग्रा॒ह्यैरति॑गृह्याऽवा॑रुन्धत ।
 तद॑ति॒ग्रा॒ह्याणाम॑ति॒ग्राह्य॑त्वम् ।
 यद॑ति॒ग्रा॒ह्या गृ॑ह्यन्ते ।
 यदे॒वाऽन्यैर्ग्र॑हैर्य॒ज्ञस्य॒ नाऽव॑रुन्धे ।
 तदे॒व तैर॑ति॒गृह्याऽव॑रुन्धे ।
 प॒ञ्च गृ॑ह्यन्ते ।
 पाङ्क्तो॑ य॒ज्ञः ।
 यावा॑ने॒व य॒ज्ञः ।
 तमा॒प्त्वाऽव॑रुन्धे ॥ 15 ॥

सर्व॑ ऐ॒न्द्रा भ॑वन्ति।
 ए॒क॒धै॒व यज॑मान इन्द्रि॒यं द॑धति।
 स॒प्तद॑श प्राजाप॒त्या ग्र॑हा॑ गृह्यन्ते।
 स॒प्तद॑शः प्र॒जाप॑तिः।
 प्र॒जाप॑ते॒राप्त्यै॑।
 एक॑य॒र्चा गृ॑ह्णाति।
 ए॒क॒धै॒व यज॑माने वी॒र्यं॑ दधाति।
 सो॒म॒ग्र॒हाग्श्च॑ सुराग्र॒हाग्श्च॑ गृह्णाति।
 ए॒तद्वै दे॒वानां॑ पर॒मम॑न्नम्।
 यथ्सोमः॑ ॥ 16 ॥

ए॒तन्म॑नु॒ष्या॑णाम्।
 यथ्सुरा॑।
 पर॒मे॒णै॒वाऽस्मा॑ अ॒न्नाद्ये॒नाऽव॑रम॒न्नाद्य॑मव॒रुन्धे॑।
 सो॒म॒ग्र॒हान्गृ॑ह्णाति।
 ब्रह्म॑णो॒ वा ए॒तत्तेजः॑।
 यथ्सोमः॑।
 ब्रह्म॑ण ए॒व तेज॑सा॒ तेजो॑ यज॑माने दधाति।
 सुरा॒ग्र॒हान्गृ॑ह्णाति।
 अन्न॑स्य॒ वा ए॒तच्छ॑म॒लम्।
 यथ्सुरा॑ ॥ 17 ॥

अन्नस्यैव शमलेन शमलं यजमानादपहन्ति।
 सोमग्रहाग्श्च सुराग्रहाग्श्च गृह्णाति।
 पुमान् वै सोमः।
 स्त्री सुरा।
 तन्मिथुनम्।
 मिथुनमेवाऽस्य तद्यज्ञे करोति प्रजननाय।
 आत्मानमेव सोमग्रहैः स्पृणोति।
 जायागं सुराग्रहैः।
 तस्माद्वाजपेययाज्यमुष्मिन्लोके स्त्रियगं संभवति।
 वाजपेयाऽभिजितग्ग् ह्यस्य ॥ 18 ॥

पूर्वे सोमग्रहा गृह्यन्ते।
 अपरे सुराग्रहाः।
 पुरोऽक्षगं सोमग्रहान्त्सादयति।
 पश्चादक्षगं सुराग्रहान्।
 पापवस्यसस्य विधृत्यै।
 एष वै यजमानः।
 यथ्सोमः।
 अन्नगं सुरा।
 सोमग्रहाग्श्च सुराग्रहाग्श्च व्यतिषजति।
 अन्नाद्येनैवैनं व्यतिषजति ॥ 19 ॥

संपृचः स्थ सं मा भद्रेण पृङ्क्तेत्याह।
 अन्नं वै भद्रम्।
 अन्नाद्यैनैवैनगुं सगुंसृजति।
 अन्नस्य वा एतच्छमलम्।
 यथ्सुरा।
 पाप्मेव खलु वै शमलम्।
 पाप्मना वा एनमेतच्छमलेन व्यतिषजति।
 यथ्सोमग्रहाग्श्च सुराग्रहाग्श्च व्यतिषजति।
 विपृचः स्थ वि मा पाप्मना पृङ्क्तेत्याह।
 पाप्मनैवैनगुं शमलेन व्यावर्तयति ॥ 20 ॥

तस्माद्वाजपेययाजी पूतो मेध्यो दक्षिण्यः।
 प्राडुद्रवति सोमग्रहैः।
 अमुमेव तैर्लोकमभिजयति।
 प्रत्यङ्खसुराग्रहैः।
 इममेव तैर्लोकमभिजयति।
 प्रतिष्ठन्ति सोमग्रहैः।
 यावदेव सत्यम्।
 तेन सूयते।
 वाजसृद्भ्यः सुराग्रहान् हरन्ति।
 अनृतेनैव विशगुं सगुंसृजति।

हिर॒ण्य॒पा॒त्रं॑ म॒धोः॑ पू॒र्णं॑ द॒दाति॑ ।
म॒ध॒व्यो॑ऽसा॒नीति॑ ।
ए॒क॒धा ब्र॒ह्मण॑ उ॒प॒हरति॑ ।
ए॒क॒धैव॑ यज॒मान॑ आ॒यु॒स्तेजो॑ द॒धाति॑ ॥ 21 ॥

आ॒स्वाऽव॑रु॒न्धे सोमः॑ श॒म॒लं॒ यथ्सुरा॑ ह्य॒स्यै॒नं
व्यति॑ष॒जति॒ व्याव॑र्त॒यति॒ सृजति॑ च॒त्वारि॑ च ॥ 3 ॥

ब्र॒ह्म॒वा॒दि॒नो॑ वदन्ति ।
नाऽग्नि॑ष्टो॒मो नो॒क्थ्यः॑ ।
न षोड॑शी नाऽति॑रा॒त्रः ।
अथ॒ कस्मा॑द्वाज॒पेये॒ सर्वे
यज्ञ॑क्र॒तवो॑ऽव॒रु॒ध्यन्त॒ इति॑ ।
प॒शुभि॑रिति॒ ब्रूयात् ।
आ॒ग्ने॒यं प॒शुमा॑ल॒भते॑ ।
अ॒ग्नि॒ष्टो॒ममे॒व तेना॑ऽव॒रु॒न्धे ।
ऐ॒न्द्रा॒ग्ने॒नो॒क्थ्य॑म् ।
ऐ॒न्द्रेण॑ षोड॒शिनः॑ स्तो॒त्रम् ।
सा॒र॒स्व॒त्याऽति॑रा॒त्रम् ॥ 22 ॥

मा॒रु॒त्या बृ॑ह॒तः स्तो॒त्रम् ।
ए॒ताव॑न्तो॒ वै य॑ज्ञ॒क्र॒तवः॑ ।
ता॒न्प॒शुभि॑रे॒वाऽव॑रु॒न्धे ।

आ॒त्मानं॑मे॒व स्पृ॑णोत्यग्नि॒ष्टोमे॑न॒।
 प्रा॒णापा॒नावु॑क्थ्ये॒न।
 वी॒र्य॑ग्ं षोड॒शिनः॑ स्तो॒त्रेण॑।
 वाचं॑मतिरा॒त्रेण॑।
 प्र॒जां बृ॑ह॒तः स्तो॒त्रेण॑।
 इ॒ममे॒व लो॒कम॒भि ज॑यत्यग्नि॒ष्टोमे॑न॒।
 अ॒न्तरि॑क्षमुक्थ्ये॒न ॥ 23 ॥

सु॒वर्गं॑ लो॒कग्ं षो॑ड॒शिनः॑ स्तो॒त्रेण॑।
 दे॒व्याना॑ने॒व प॒थ आ॑रो॒हत्यति॑रा॒त्रेण॑।
 नाक॑ग्ं रो॒हति॑ बृ॒हतः॑ स्तो॒त्रेण॑।
 तेजं॑ ए॒वाऽऽत्म॑न्ध॒त्त आ॑ग्ने॒येन॑ प॒शुना॑।
 ओजो॑ बल॑मैन्द्रा॒ग्नेन॑।
 इन्द्रि॒यमै॑न्द्रेण॑।
 वाच॑ग्ं सा॒रस्व॑त्या।
 उ॒भावे॒व दे॒वलोकं॑ च॑ म॒नुष्य॑लो॒कं
 चा॒ऽभिज॑यति मा॒रुत्या॑ व॒शया॑।
 स॒प्तद॑श प्राजाप॒त्यान्प॒शूना॑ल॒भते॑।
 स॒प्तद॑शः प्र॒जाप॑तिः ॥ 24 ॥

प्र॒जाप॑ते॒राप्त्यै॑।
 श्या॒मा ए॑करूपा भवन्ति।

ए॒वमि॑व॒ हि प्र॒जाप॑तिः॒ समृ॑द्ध्यै।
 तान्पर्य॑ग्निकृ॒तानु॑त्सृ॒जति॑।
 म॒रुतो॑ य॒ज्ञम॑जिघाग्ं॒सन्प्र॒जाप॑तेः।
 तेभ्य॑ ए॒तां मा॑रु॒तीं व॒शामा॑ल॒भत॑।
 तयै॑वैना॒नश॑मयत्।
 मा॒रुत्या॑ प्र॒चर्य॑।
 ए॒तान्त्सं॑ज्ञ॒पयेत्॑।
 म॒रुत॑ ए॒व श॑मयित्वा ॥ 25 ॥

ए॒तैः प्र॑चरति।
 य॒ज्ञस्या॑ऽघा॒ताय॑।
 ए॒क॒धा व॒पा जु॑होति।
 ए॒क॒दे॒वत्या॑ हि।
 ए॒ते।
 अथो॑ ए॒क॒धैव॑ यज॒माने॑ वी॒र्यं॑ दधाति।
 नै॒वा॒रेण॑ स॒प्तद॑शशरावेणै॒तर्हि॑ प्रचरति।
 ए॒तत्पु॑रोडाशा॒ ह्येते॑।
 अथो॑ पशूनामे॒व छि॒द्रम॑पि॒दधाति॑।
 सा॒र॒स्व॒त्योत्त॑मया॒ प्रच॑रति।
 वा॒ग्वै सर॑स्वती।
 तस्मा॑त्प्रा॒णानां॑ वा॒गुत्त॑मा।

अथो॑ प्र॒जाप॑तावे॒व य॒ज्ञं प्र॑ति॒ष्ठाप॑यति ।
 प्र॒जाप॑ति॒र्हि वाक् ।
 अप॑न्नदती भवति ।
 तस्मा॑न्मनु॒ष्याः सर्वा॑ वाचं॑ वदन्ति ॥ 26 ॥

अ॒तिरा॒त्रम॒न्तरि॑क्षमु॒क्थ्येन॑ प्र॒जाप॑तिः शमयि॒त्वोत्त॑मया
 प्रच॑रति षट्च॑ ॥ 4 ॥

सा॒वि॒त्रं जु॑होति॒ कर्म॑णःकर्मणः॑ पु॒रस्ता॑त् ।
 कस्त॑द्वेदेत्या॒हुः ।
 यद्वा॑ज॒पेय॑स्य॒ पूर्वं॑ यदप॑र॒मिति॑ ।
 स॒वि॒तृप्र॑सूत ए॒व य॑थापूर्वं॒ कर्मा॑णि करोति ।
 सव॑ने सवने जुहोति ।
 आ॒क्रम॑णमे॒व तथ्सेतुं॑ यज॑मानः कुरुते ।
 सुव॑र्गस्य॒ लोक॑स्य॒ सम॑ष्ट्यै ।
 वा॒चस्प॑ति॒र्वाच॑म॒द्य स्व॑दाति न॒ इत्या॑ह ।
 वाग्वै॑ दे॒वानां॑ पु॒राऽन्न॑मासीत् ।
 वाच॑मे॒वाऽस्मा॑ अन्न॑ग्ं स्वदयति ॥ 27 ॥

इन्द्र॑स्य॒ वज्रो॑ऽसि॒ वार्त्र॑घ्न॒ इति॑
 रथ॑मुपाऽव॑हरति॒ विजि॑त्यै ।
 वाज॑स्य॒ नु प्र॑स॒वे मा॒तरं॑ म॒हीमित्या॑ह ।
 यच्चै॑वेयम् ।

यच्चा॒ऽस्यामधि॑ ।
 तदे॒वावरु॑न्धे ।
 अथो॒ तस्मिन्ने॒वोभये॑ऽभिषिच्यते ।
 अ॒प्स्वन्तर॒मृतं॑म॒प्सु भैष॑जमित्यश्वान्पल्पूलयति ।
 अ॒प्सु वा अश्व॑स्य॒ तृतीयं॑ प्रविष्टम् ।
 तद॑नु॒वेन॒न्ववंप्ल॑वते ।
 यद॒प्सु प॑ल्पूलयति ॥ 28 ॥

यदे॒वाऽस्या॑ऽप्सु प्रविष्टम् ।
 तदे॒वाऽवरु॑न्धे ।
 बहु॒ वा अश्वो॑ऽमे॒ध्यमुप॑गच्छति ।
 यद॒प्सु प॑ल्पूलयति ।
 मे॒ध्याने॑वैना॒न्करोति॑ ।
 वा॒युर्वा॑ त्वा॒ मनु॑र्वा॒ त्वेत्या॑ह ।
 ए॒ता वा ए॒तं दे॒वता॒ अग्रे॒ अश्व॑मयुञ्जन् ।
 ताभि॑रे॒वैनान्॑ युनक्ति ।
 स॒वस्यो॑ञ्जित्यै ।
 यजु॑षा युनक्ति॒ व्यावृ॑त्त्यै ॥ 29 ॥

अपां॑ न पादाशुहेम॒न्निति॑ संमा॒र्ष्टि ।
 मे॒ध्याने॑वैना॒न्करोति॑ ।
 अथो॒ स्तौत्ये॑वैना॒नाजि॑ग्ं संरिष्य॒तः ।

विष्णुक्रमान्क्रमते।
 विष्णुरेव भूत्वेमान् लोकानभिजयति।
 वैश्वदेवो वै रथः।
 अङ्गौ न्यङ्गावभितो रथं यावित्याह।
 या एव देवता रथे प्रविष्टाः।
 ताभ्य एव नमस्करोति।
 आत्मनोऽनात्त्यै।
 अशमरथंभावुकोऽस्य रथो भवति।
 य एवं वेद ॥ 30 ॥

स्वदयति पल्पूलयति व्यावृत्त्या अनात्त्यै द्वे च ॥ 5 ॥

देवस्याऽहगं सवितुः प्रसवे बृहस्पतिना
 वाजजिता वाजं जेषमित्याह।
 सवितृप्रसूत एव ब्रह्मणा वाजमुञ्जयति।
 देवस्याऽहगं सवितुः प्रसवे बृहस्पतिना
 वाजजिता वर्षिष्ठं नाकगं रुहेयमित्याह।
 सवितृप्रसूत एव ब्रह्मणा वर्षिष्ठं
 नाकगं रोहति।
 चात्वाले रथचक्रं निमित्तगं रोहति।
 अतो वा अङ्गिरस उत्तमाः सुवर्गं लोकमायन्।
 साक्षादेव यजमानः सुवर्गं लोकमेति।

आवेष्टयति।
 वज्रो वै रथः।
 वज्रैणैव दिशोऽभि जयति ॥ 31 ॥

वाजिनागुं सामं गायते।
 अन्नं वै वाजः।
 अन्नमेवाऽवरुन्धे।
 वाचो वर्ष्मं देवेभ्योऽपाक्रामत्।
 तद्वनस्पतीन्प्राऽविशत्।
 सैषा वाग्वनस्पतिषु वदति।
 या दुन्दुभौ।
 तस्माद्दुन्दुभिः सर्वा वाचोऽतिवदति।
 दुन्दुभीन्त्समाघ्नन्ति।
 परमा वा एषा वाक् ॥ 32 ॥

या दुन्दुभौ।
 परमयैव वाचाऽवरां वाचमवरुन्धे।
 अथो वाच एव वर्ष्मं यजमानोऽवरुन्धे।
 इन्द्राय वाचं वदतेन्द्रं वाजं जापयतेन्द्रो
 वाजमजयिदित्याह।
 एष वा एतर्हीन्द्रः।
 यो यजते।

यज॑मान ए॒व वाज॑मुञ्ज॒यति॑ ।
स॒प्तद॑श प्र॒व्या॒धाना॒जिं धा॑वन्ति ।
स॒प्तद॑शग्ग् स्तो॒त्रं भ॑वति ।
स॒प्तद॑श सप्तदश दीयन्ते ॥ 33 ॥

स॒प्तद॑शः प्र॒जाप॑तिः ।
प्र॒जाप॑ते॒राप्त्यै॑ ।
अर्वा॑ऽसि॒ सप्ति॑रसि वा॒ज्यंसीत्या॑ह ।
अ॒ग्नि॒र्वा अर्वा॑ ।
वा॒युः सप्तिः॑ ।
आ॒दि॒त्यो वा॒जी ।
ए॒ताभि॑रे॒वाऽस्मै॑ दे॒वता॑भिर्दे॒वर॒थं यु॑नक्ति ।
प्र॒ष्टि॒वा॒हिनं॑ युनक्ति ।
प्र॒ष्टि॒वा॒ही वै दे॑वर॒थः ।
दे॒वर॒थमे॒वाऽस्मै॑ युनक्ति ॥ 34 ॥

वाजि॑नो वाजं॑ धावत॒ काष्ठां॑ गच्छ॒तेत्या॑ह ।
सु॒व॒र्गो वै लो॒कः काष्ठां॑ ।
सु॒व॒र्गमे॒व लो॒कं य॑न्ति ।
सु॒व॒र्गं वा ए॒ते लो॒कं य॑न्ति ।
य आ॒जिं धा॑वन्ति ।
प्राश्चो॑ धावन्ति ।

प्राडि॑व॒ हि सु॒वर्गो॑ लो॒कः।
 च॒त॒सृभि॒रनु॑ मन्त्रयते।
 च॒त्वारि॑ छन्दाग्ं॑सि।
 छन्दा॑भिरे॒वैनान्थ॑सुव॒र्गं लो॒कं ग॑मयति ॥ 35 ॥

प्र वा ए॒तेऽस्मा॑ल्लो॒काच्च॑वन्ते।
 य आ॒जिं धा॑वन्ति।
 उद॑ञ्च॒ आव॑र्तन्ते।
 अ॒स्मादे॒व तेन॑ लो॒कान्न॑यन्ति।
 र॒थवि॒मोच॑नीयं जुहोति॒ प्रति॑ष्ठित्यै।
 आमा॒ वाज॑स्य प्रस॒वो ज॑गम्या॒दित्या॑ह।
 अन्नं॑ वै वाजः।
 अन्न॑मे॒वाऽव॑रुन्धे।
 य॒था॒लो॒कं वा ए॒त उ॒ञ्ज॑यन्ति।
 य आ॒जिं धा॑वन्ति ॥ 36 ॥

कृष्ण॑लं कृष्णलं वाज॒सृद्भ्यः॑ प्रयच्छति।
 यमे॒व ते वाजं॑ लो॒कमु॒ञ्ज॑यन्ति।
 तं प॑रि॒क्रीया॑ऽवरुन्धे।
 ए॒क॒धा ब्र॒ह्मण॑ उप॑हरति।
 ए॒क॒धैव॑ यज॑माने वी॒र्यं॑ दधाति।
 दे॒वा वा ओष॑धीष्वा॒जिम॑युः।

ता बृहस्पतिरुदजयत्।
 स नीवारान्निरवृणीत।
 तन्नीवाराणां नीवारत्वम्।
 नैवारश्चरुर्भवति ॥ 37 ॥

एतद्वै देवानां परममन्नम्।
 यन्नीवाराः।
 परमेणैवाऽस्मा अन्नाद्येनाऽवरमन्नाद्यमवरुन्धे।
 सप्तदशशरावो भवति।
 सप्तदशः प्रजापतिः।
 प्रजापतेराप्त्यै।
 क्षीरे भवति।
 रुचमेवाऽस्मिन्दधाति।
 सर्पिष्वान्भवति मेध्यत्वाय।
 बार्हस्पत्यो वा एष देवतया ॥ 38 ॥

यो वाजपेयेन यजते।
 बार्हस्पत्य एष चरुः।
 अश्वान्त्सरिष्यतः सस्रुषश्चाऽवघ्रापयति।
 यमेव ते वाजं लोकमुञ्जयन्ति।
 तमेवाऽवरुन्धे।
 अर्जीजिपत वनस्पतय इन्द्रं वाजं

विमु॑च्यध्व॒मिति॑ दु॒न्दुभीन् विमु॑ञ्चति।
यमे॒व ते वाजं॑ लो॒कमिन्द्रि॑यं
दु॒न्दुभयं॑ उ॒ञ्जय॑न्ति।
तमे॒वाऽव॑रुन्धे ॥ 39 ॥

अ॒भिज॑यति॒ वा ए॒षा वाग्दी॑यन्तेऽस्मै यु॒नक्ति॑ गमयति॒
य आ॒जिं धा॑वन्ति भवति दे॒वत॑याऽष्टौ च ॥ 6 ॥

ता॒र्प्यं यज॑मानं॒ परि॑धापयति।
य॒ज्ञो वै ता॒र्प्यम्।
य॒ज्ञेनै॒वैन॒गं सम॑र्धयति।
द॒र्भम॑यं परि॑धापयति।
प॒वित्रं॒ वै द॒र्भाः।
पु॒नात्ये॒वैन॑म्।
वाजं॒ वा ए॒षोऽव॑रुरु॒थ्सते॑।
यो वा॑ज॒पेये॑न॒ यज॑ते।
ओष॑धयः खलु॒ वै वाजः॑।
यद्द॑र्भम॑यं परि॑धापयति ॥ 40 ॥

वाज॒स्याऽव॑रुद्ध्यै।
जाय॒ एहि॒ सुवो॒ रोहा॑वेत्याह।
पत्न्या॑ ए॒वैष य॒ज्ञस्या॑ऽन्वार॒म्भोऽन॑वच्छित्यै।
स॒प्तद॑शाऽर॒त्निर्यूपो॑ भवति।

सप्तदशः प्रजापतिः।
 प्रजापतेराप्त्यै।
 तूपरश्चतुरश्रिर्भवति।
 गौधूमं चषालम्।
 न वा एते ब्रीहयो न यवाः।
 यद्गोधूमाः ॥ 41 ॥

एवमिव हि प्रजापतिः समृद्ध्यै।
 अथो अमुमेवाऽस्मै लोकमन्नवन्तं करोति।
 वासोभिर्वेष्टयति।
 एष वै यजमानः।
 यद्यूपः।
 सर्वदेवत्यं वासः।
 सर्वाभिरेवैनं देवताभिः समर्धयति।
 अथो आक्रमणमेव तथ्सेतुं यजमानः कुरुते।
 सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै।
 द्वादश वाजप्रसवीयानि जुहोति ॥ 42 ॥

द्वादश मासाः संवत्सरः।
 संवत्सरमेव प्रीणाति।
 अथो संवत्सरमेवाऽस्मा उपदधाति।
 सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै।

द॒शभिः॑ कल्पै॑ रो॒हति॑ ।
 नव॑ वै पुरु॑षे प्रा॒णाः ।
 नाभि॑र्दश॒मी ।
 प्रा॒णाने॒व य॑था॒स्थानं॑ क॒ल्पयि॑त्वा ।
 सु॒व॒र्गं लो॒कमे॑ति ।
 ए॒ताव॑द्वै पुरु॑षस्य॒ स्वम् ॥ 43 ॥

याव॑त्प्रा॒णाः ।
 याव॑दे॒वाऽस्याऽस्ति॑ ।
 तेन॑ स॒ह सु॒व॒र्गं लो॒कमे॑ति ।
 सु॒व॒र्दे॒वाग्ं अ॑ग॒न्मेत्या॑ह ।
 सु॒व॒र्गमे॒व लो॒कमे॑ति ।
 अ॒मृता॑ अ॒भूमेत्या॑ह ।
 अ॒मृता॑मि॒व हि सु॒व॒र्गो लो॒कः ।
 प्र॒जाप॑तेः प्र॒जा अ॑भूमेत्या॑ह ।
 प्रा॒जाप॑त्यो वा अ॒यं लो॒कः ।
 अ॒स्मादे॒व तेन॑ लो॒कान्नै॑ति ॥ 44 ॥

सम॑हं प्र॒जया॑ सं मया॑ प्र॒जेत्या॑ह ।
 आ॒शिष॑मे॒वैता॑माशा॑स्ते ।
 आ॒स॒पु॒टैर्घ्न॑न्ति ।
 अन्नं॑ वा इ॒यम् ।

अ॒न्नाद्ये॑नै॒वैन॒गं॒ सम॑र्धयन्ति।

ऊषै॑र्धन्ति।

ए॒ते हि सा॒क्षादन्न॑म्।

यदू॑षाः।

सा॒क्षादे॒वैन॑म॒न्नाद्ये॑न॒ सम॑र्धयन्ति।

पु॒रस्ता॑त्प्र॒त्यञ्च॑(२) घ्नन्ति ॥ 45 ॥

पु॒रस्ता॑द्धि प्र॒तीची॑न॒मन्न॑म॒द्यते॑।

शी॒रु॒षतो॑ घ्नन्ति।

शी॒रु॒षतो॑ ह्यन्न॑म॒द्यते॑।

दि॒ग्भ्यो॑ घ्नन्ति।

दि॒ग्भ्य ए॒वाऽस्मा॑ अ॒न्नाद्य॑मवरुन्धते।

ई॒श्व॒रो वा ए॒ष परा॑ङ्घ्र॒दघः॑।

यो यू॒प॒गं रो॑हति।

हि॒र॒ण्यम॑ध्यवरोहति।

अ॒मृतं॑ वै हि॒र॒ण्यम्।

अ॒मृत॑गं सु॒व॒र्गो लो॒कः ॥ 46 ॥

अ॒मृतं॑ ए॒व सु॒व॒र्गे लो॒के प्र॑ति॒तिष्ठ॑ति।

श॒त॒मा॒नं भ॑वति।

श॒ता॒युः पु॑रु॒षः श॒तेन्द्रि॑यः।

आ॒यु॑ष्ये॒वेन्द्रि॑ये प्र॒ति॒तिष्ठ॑ति।

पुष्ट्यै वा एतद्रूपम्।

यदजा।

त्रिः संवत्सरस्याऽन्यान्पशून्परि प्रजायते।

बस्ताजिनमध्यव रोहति।

पुष्ट्यामेव प्रजनने प्रतितिष्ठति ॥ 47 ॥

परिधापयति गोधूमां जुहोति स्वं नैति प्रत्यञ्चं(२)
घ्नन्ति लोको नवं च ॥ 7 ॥

सप्ताऽन्नं होमाञ्जुहोति।

सप्त वा अन्नानि।

यावन्त्येवाऽन्नानि।

तान्येवाऽवरुन्धे।

सप्त ग्राम्या ओषधयः।

सप्ताऽऽरण्याः।

उभयीषामवरुद्ध्यै।

अन्नस्याऽन्नस्य जुहोति।

अन्नस्याऽन्नस्याऽवरुद्ध्यै।

यद्वाजपेययाज्यनवरुद्धस्याऽश्नीयात् ॥ 48 ॥

अवरुद्धेन व्युद्ध्येत।

सर्वस्य समवदायं जुहोति।

अनवरुद्धस्याऽवरुद्ध्यै।

औदु॑म्बरेण॒ स्रु॒वेण॑ जुहोति।
 ऊ॒र्वा अन्न॑मुदुम्बरः।
 ऊ॒र्ज ए॒वाऽन्नाद्य॑स्याऽव॑रुद्ध्यै।
 दे॒वस्य॑ त्वा स॒वितुः॑ प्र॒स॒व इत्या॑ह।
 स॒वि॒तृ प्र॑सूत ए॒वैनं॑ ब्रह्म॑णा
 दे॒वता॑भि॒रभिषि॑ञ्चति।
 अन्न॑स्यान्नऽस्याऽभिषि॑ञ्चति।
 अन्न॑स्याऽन्नस्याऽव॑रुद्ध्यै ॥ 49 ॥

पु॒रस्ता॑त्प्र॒त्यञ्च॑म॒भिषि॑ञ्चति।
 पु॒रस्ता॑द्धि प्र॒तीची॑न॒मन्न॑म॒द्यते॑।
 शी॒रु॒षतो॑ऽभिषि॑ञ्चति।
 शी॒रु॒षतो॑ ह्यन्न॑म॒द्यते॑।
 आ मु॒खाद॑न्व॒वं स्रा॑वयति।
 मु॒ख॒त ए॒वाऽस्मा॑ अ॒न्नाद्यं॑ दधाति।
 अ॒ग्नेस्त्वा॒ साम्रा॑ज्येनाऽभिषि॑ञ्चामीत्या॑ह।
 ए॒ष वा अ॒ग्नेः स॒वः।
 तेनै॒वैन॑म॒भिषि॑ञ्चति।
 इन्द्र॑स्य त्वा॒ साम्रा॑ज्येनाऽभिषि॑ञ्चामीत्या॑ह ॥ 50 ॥

इन्द्रि॒यमे॒वाऽस्मि॑न्ने॒तेन॑ दधाति।
 बृ॒हस्प॑ते॒स्त्वा॒ साम्रा॑ज्येनाऽभिषि॑ञ्चामीत्या॑ह।

ब्रह्म॒ वै दे॒वानां॑ बृ॒हस्प॑तिः।
 ब्रह्म॑णै॒वैन॑म॒भिषि॑ञ्चति।
 सो॒म॒ग्र॒हाग्श्चा॑ऽवदानी॒यानि॑ च॒त्विग्भ्य॑ उप॒ हर॑न्ति।
 अ॒मुमे॒व तैर्लो॑कमन्न॒वन्तं॑ करोति।
 सुरा॒ग्र॒हाग्श्चा॑ऽनवदानी॒यानि॑ च वाज॒सृद्भ्यः॑।
 इ॒ममे॒व तैर्लो॑कमन्न॒वन्तं॑ करोति।
 अथो॑ उ॒भयी॑ष्वे॒वाऽभिषि॑च्यते।
 वि॒माथं॑ कुर्वते वाज॒सृतः॑ ॥ 51 ॥

इन्द्रि॒यस्या॑ऽव॒रुद्ध्यै॑।
 अनि॑रुक्ताभिः प्रातस्सव॒ने स्तु॑वते।
 अनि॑रुक्तः प्र॒जाप॑तिः।
 प्र॒जाप॑ते॒राप्त्यै॑।
 वाज॑वतीभिर्माध्य॒न्दिने॑।
 अन्नं॑ वै वाजः।
 अन्न॑मे॒वाऽव॑रुन्धे।
 शि॒पि॒वि॒ष्टव॑तीभिस्तृतीयसव॒ने।
 य॒ज्ञो वै विष्णुः॑।
 प॒शवः॑ शिपिः।
 य॒ज्ञ ए॒व प॒शुषु॑ प्रति॒तिष्ठ॑ति।

बृहदन्त्यं भवति।
अन्तमेवैनग्ं श्रियै गमयति ॥ 52 ॥

अश्रीयादन्नस्याऽन्नस्याऽवरुद्ध्या इन्द्रस्य त्वा
साम्राज्येनाऽभिषिञ्चामीत्याह वाजसृतः शिपिस्रीणि च ॥ 8 ॥

नृषदं त्वेत्याह।
प्रजा वै नृन्।
प्रजानामेवैतेन सूयते।
द्रुषदमित्याह।
वनस्पतयो वै द्रु।
वनस्पतीनामेवैतेन सूयते।
भुवनसदमित्याह।
यदा वै वसीयान्भवति।
भुवनमगन्निति वै तमाहुः।
भुवनमेवैतेन गच्छति ॥ 53 ॥

अप्सुषदं त्वा घृतसदमित्याह।
अपामेवैतेन घृतस्य सूयते।
व्योमसदमित्याह।
यदा वै वसीयान्भवति।
व्योमाऽगन्निति वै तमाहुः।
व्योमेवैतेन गच्छति।

पृथिविषदं त्वाऽन्तरिक्षसदमित्याह।
 एषामेवैतेन लोकानागं सूयते।
 तस्माद्वाजपेययाजी न कश्चन प्रत्यवरोहति।
 अपीव हि देवतानागं सूयते ॥ 54 ॥

नाकसदमित्याह।
 यदा वै वसीयान्भवति।
 नाकमगन्निति वै तमाहुः।
 नाकमेवैतेन गच्छति।
 ये ग्रहाः पञ्चजनीना इत्याह।
 पञ्चजनानामेवैतेन सूयते।
 अपागं रसमुद्वयसमित्याह।
 अपामेवैतेन रसस्य सूयते।
 सूर्यरश्मिगं समाभृतमित्याह सशुक्रत्वाय ॥ 55 ॥

गच्छति सूयते नवं च ॥ 9 ॥

इन्द्रो वृत्रगं हत्वा।
 असुरान्पराभाव्य।
 सोऽमावास्यां प्रत्यागच्छत्।
 ते पितरः पूर्वेद्युऽरागच्छन्।
 पितृन् यज्ञोऽगच्छत्।
 तं देवाः पुनरयाचन्त।

तमेभ्यो न पुनरददुः।
 तेऽब्रुवन्वरं वृणामहे।
 अथ वः पुनर्दास्यामः।
 अस्मभ्यमेव पूर्वेद्युः क्रियाता इति ॥ 56 ॥

तमेभ्यः पुनरददुः।
 तस्मात्पितृभ्यः पूर्वेद्युः क्रियते।
 यत्पितृभ्यः पूर्वेद्युः करोति।
 पितृभ्य एव तद्यज्ञं निष्क्रीय यजमानः प्रतनुते।
 सोमाय पितृपीताय स्वधा नम इत्याह।
 पितुरेवाऽधि सोमपीथमवरुन्धे।
 न हि पिता प्रमीयमाण आहृष सोमपीथ इति।
 इन्द्रियं वै सोमपीथः।
 इन्द्रियमेव सोमपीथमवरुन्धे।
 तेनेन्द्रियेण द्वितीयां जायामभ्यश्रुते ॥ 57 ॥

एतद्वै ब्राह्मणं पुरा वाजश्रवसा विदामक्रन्।
 तस्मात्ते द्वेद्वे जाये अभ्याक्षत।
 य एवं वेद।
 अभि द्वितीयां जायामश्रुते।
 अग्नये कव्यवाहनाय स्वधा नम इत्याह।
 य एव पितृणामग्निः।

तं प्रीणाति।
 तिस्र आहुतीर्जुहोति।
 त्रिर्निदधाति।
 षट्थसंपद्यन्ते ॥ 58 ॥

षड्वा ऋतवः।
 ऋतूनेव प्रीणाति।
 तूष्णीं मेक्षणमादधाति।
 अस्ति वा हि षष्ठ ऋतुर्न वा।
 देवान् वै पितृन्प्रीतान्।
 मनुष्याः पितरोऽनु प्रपिपते।
 तिस्र आहुतीर्जुहोति।
 त्रिर्निदधाति।
 षट्थसंपद्यन्ते।
 षड्वा ऋतवः ॥ 59 ॥

ऋतवः खलु वै देवाः पितरः।
 ऋतूनेव देवान्पितृन्प्रीणाति।
 तान्प्रीतान्।
 मनुष्याः पितरोऽनु प्रपिपते।
 सकृदाच्छिन्नं बर्हिर्भवति।
 सकृदिव हि पितरः।

त्रि॒र्नि॒द॒धा॒ति॒ ।

तृ॒ती॒ये॒ वा॒ इ॒तो॒ लो॒के॒ पि॒तरं॑ ।

ता॒ने॒व॒ प्री॑णाति ।

प॒रा॒डा॒व॒र्त॒ते ॥ 60 ॥

ह्री॒का॒ हि॒ पि॒तरं॑ ।

ओष्म॑णो॒ व्या॒वृ॒त् उ॒पा॑ऽऽस्ते ।

ऊ॒ष्म॒भा॒गा॒ हि॒ पि॒तरं॑ ।

ब्र॒ह्म॒वा॒दि॒नो॑ वदन्ति ।

प्रा॒श्या॒(३)न्न॑ प्रा॒श्या॒(३)मि॒ति॑ ।

य॒त्प्रा॑श्जी॒यात् ।

ज॒न्य॒म॒न्न॑मद्यात् ।

प्र॒मा॒यु॒कः॑ स्यात् ।

य॒न्न॑ प्रा॑श्जी॒यात् ।

अ॒ह॒विः॑ स्यात् ॥ 61 ॥

पि॒तृ॒भ्य॒ आवृ॑श्चेत ।

अ॒व॒घ्ने॒य॑मेव ।

त॒न्ने॒व॒ प्रा॑शितं॒ ने॒वा॑ऽप्रा॑शितम् ।

वी॒रं॒ वा॒ वै॒ पि॒तरं॑ प्र॒य॒न्तो॒ हर॑न्ति ।

वी॒रं॒ वा॑ ददति ।

द॒शां॒ छि॑नत्ति ।

हरणभागा हि पितरः।
पितृनेव निरवदयते।
उत्तर आयुषि लोमं छिन्दीत।
पितृणाग् ह्यैतर्हि नेदीयः ॥ 62 ॥

नमस्करोति।
नमस्कारो हि पितृणाम्।
नमो वः पितरो रसाय।
नमो वः पितरः शुष्माय।
नमो वः पितरो जीवाय।
नमो वः पितरः स्वधायै।
नमो वः पितरो मन्यवे।
नमो वः पितरो घोराय।
पितरो नमो वः।
य एतस्मिन्लोके स्थ ॥ 63 ॥

युष्माग्स्तेऽनु।
येऽस्मिन्लोके।
मां तेऽनु।
य एतस्मिन्लोके स्थ।
यूयं तेषां वसिष्ठा भूयास्त।
येऽस्मिन्लोके।

अ॒हं॑ ते॒षां॑ व॒सि॑ष्ठो भू॒यास॒मित्या॑ह ।
व॒सि॑ष्ठः स॒माना॑नां भवति ।
य ए॒वं वि॒द्वान्पि॒तृभ्यः॑ क॒रोति॑ ।
ए॒ष वै म॑नु॒ष्याणां॑ य॒ज्ञः ॥ 64 ॥

दे॒वानां॑ वा इ॒तरे॑ य॒ज्ञाः ।
तेन॒ वा ए॒तत्पि॑तृलो॒के च॑रति ।
यत्पि॒तृभ्यः॑ क॒रोति॑ ।
स ई॒श्वरः॑ प्र॒मेतोः॑ ।
प्रा॒जाप॒त्यय॒र्चा पुन॑रैति ।
य॒ज्ञो वै प्र॒जाप॑तिः ।
य॒ज्ञेनै॒व स॒ह पुन॑रैति ।
न प्र॒मायु॑को भवति ।
पि॒तृलो॒के वा ए॒तद्य॑ज॒मानश्च॑रति ।
यत्पि॒तृभ्यः॑ क॒रोति॑ ।
स ई॒श्वर आ॒र्तिमा॑र्तोः ।
प्रा॒जाप॑ति॒स्त्वा वै न॒ तत् उ॒न्ने॑तुम॒र्हतीत्या॑हुः ।
यत्प्रा॑जाप॒त्यय॒र्चा पुन॑रैति ।
प्रा॒जाप॑तिरे॒वैनं॑ तत् उ॒न्नय॑ति ।
ना॒र्तिमा॑र्छति॒ यज॑मानः ॥ 65 ॥

इत्यंश्रुते पद्यन्ते पद्यन्ते षड्वा ऋतवो वर्ततेऽहविः
स्यान्नेदीयः स्थ यज्ञो यजमानश्चरति यत्पितृभ्यः
करोति पञ्च च ॥ 10 ॥

देवासुरा अग्नीषोमयोर्देवा वै यथा दर्शं देवा वै
यदन्यैर्ग्रहैर्ब्रह्मवादिनो नाऽग्निष्टोमो न सावित्रं
देवस्याऽहं ताप्यग्ं सप्ताऽन्नहोमानृषदं त्वेन्द्रो
वृत्रग्ं हत्वा दशं ॥ 10 ॥

देवासुरा वाज्यैवैनं तस्माद्वाजपेययाजी देवस्याऽहं
वाजस्याऽवरुद्ध्या इन्द्रियमेवाऽस्मिन् ह्रीका हि पितरः
पञ्चषष्टिः ॥ 65 ॥

देवासुरा यजमानः ॥

॥ हरिः ओ(३)म् ॥

॥ इति कृष्णयजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे प्रथमाष्टके तृतीयः प्रश्नः समाप्तः ॥